393R0334

Nr L 38/12 *EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS OFFICIELLA TIDNING* 16.2.93

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EEG) nr 334/93

av den 15 februari 1993

om genomförandebestämmelser för användningen av jordbruksmark som tagits ur bruk till produktion av råvaror för tillverkning inom gemenskapen av produkter som inte primärt är avsedda till livsmedel eller djurfoder

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1765/92 av den 30 juni 1992 om upprättande av ett stödsystem för producenter av vissa jordbruksgrödor(1), ändrad genom förordning (EEG) nr 2467/92(2), särskilt artiklarna 12 och 16 i denna, och

med beaktande av följande:

Enligt artikel 7.4 i rådets förordning (EEG) nr 1765/92 får jordbruksmark som tagits ur bruk användas till produktion av råvaror för tillverkning inom gemenskapen av produkter som inte primärt är avsedda till livsmedel eller djurfoder, förutsatt att effektiva kontrollsystem tillämpas.

Det är nödvändigt att klart fastställa varje huvudaktörs roll på marknaden. Begreppet uppköpare bör införas eftersom det är nödvändigt att planera för införandet av en ny typ av handel på denna nya marknad.

För att jordbruksproducenterna utan dröjsmål skall kunna dra nytta av systemet är det nödvändigt att definiera både vilka typer av råvaror som får odlas på mark som tagits ur bruk och till vilka slutprodukter dessa råvaror får användas. Råvarorna och de slutprodukter som får tillverkas av dessa bör begränsas så att traditionella marknader skyddas utan att detta inskränker möjligheten att hitta nya avsättningsmöjligheter för råvarorna. Var och en av råvarorna och slutprodukterna får undantas under regleringsåret 1993/94, om lämpliga kontrollåtgärder inte har införts.

Det är nödvändigt att definiera begreppet slutprodukt som inte primärt är avsedd till livsmedel eller djurfoder. Det är dessutom nödvändigt att ange en metod som skall användas vid värdering av de produkter som inte skall anses vara avsedda till livsmedel eller djurfoder och de produkter som skall anses vara avsedda för de ändamålen, i syfte att fastställa förhållandet mellan dessa två produkttyper, eftersom dettaförhållande skall vara det kriterium som används när den huvudsakliga slutanvändningen fastställs.

Av kontrollskäl är det nödvändigt att kräva att den odlade råvaran skall vara föremål för ett avtal mellan den bidragssökande jordbruksproducenten och antingen den första förädlaren eller en uppköpare, tecknat före sådd av råvaran i fråga. Detta avtal kommer att tjäna som ett viktigt medel för främjandet av en balanserad marknad. Under regleringsåret 1993/94 gäller dock att de avtalsskrivande parterna undantagsvis får teckna avtalet efter sådden av grödan.

Det är nödvändigt att säkerställa att hela råvarukvantiteten som skördas på den av avtalet omfattade arealen levereras till den första förädlaren eller uppköparen. I syfte att säkerställa att detta villkor uppfylls bör den sökande lämna in en deklaration till den behöriga myndigheten.

Vid tillämpningen av detta system bör å ena sidan hänsyn tas till eventuella särskilda förhållanden som gäller i vissa medlemsstater, särskilt förhållanden gällande brukningsmetoder, kontroll, folkhälsa, miljö och straffrätt, men å andra sidan bör skillnaderna i behandlingen av sådana faktorer utjämnas till ett minimum inom gemenskapen.

I systemets inledningsskede bör uppköparens roll utelämnas av kontrollskäl. Ett sådant utelämnande skall dock begränsas till kortast möjliga tidsperiod i syfte att garantera ett harmoniserat genomförande av systemet inom gemenskapen.

Varken den råvara som odlats på mark som tagits ur bruk eller någon produkt som framställts av den råvaran får uppbära något som helst stöd som beviljas av gemenskapen.

(1) EGT nr L 181, 1.7.1992, s. 12.
(2) EGT nr L 246, 27.8.1992, s. 11.

Som motprestation för den kompensation som erhålls för skyldigheten att ta mark ur bruk skall den sökande underkasta sig ett kontrollsystem där den sökande är skyldig att deklarera arealerna i fråga och de skördade kvantiteterna.

Bestämmelser bör fastställas för klargörande av handelsströmmarna i avsikt att undanröja varje incitament att producera större råvarukvantiteter än vad som krävs för tillverkning av slutprodukterna inom ramen för detta system och för att förhindra råvaruspekulation.

För att förebygga spekulation är det nödvändigt att ett kontrollsystem införs där det krävs att uppköparen eller den första förädlaren ställer en säkerhet vars storlek står i relation till storleken av det stöd som beviljas för marken i fråga. Säkerheten får frisläppas proportionellt mot de kvantiteter av slutprodukterna som tillverkats inom en fastställd tidsgräns.

Det bör införas ett konkret kontrollsystem för varje typ av huvudaktör. Om det upptäcks att bestämmelserna i denna förordning inte har följts bör kontrollerna skärpas.

En utvärdering av systemet i syfte att säkerställa att målen för reformen av den gemensamma jordbrukspolitiken har tillgodosetts bör göras med användande av information om den faktiska tillämpningen av systemet i medlemsstaterna.

Kommissionens förordning (EEG) nr 2296/92[1], senast ändrad genom förordning (EEG) nr 2941/92[2], bör upphävas samtidigt som hänsyn tas till de berättigade förväntningar som väckts av den förordningen.

Bestämmelserna i denna förordning är förenliga med yttrandet från Gemensamma förvaltningskommittén för spannmål, oljor och fetter, och torkat foder.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I denna förordning används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

— *sökande*: den person som ansöker om kompensationsbetalning enligt artikel 2.5 i rådets förordning (EEG) nr 1765/92, i det följande kallat *kompensation*,

— *första förädlare*: den användare av råvarorna, nämnd i bilaga 1, som svarar för det första förädlingssteget av dem i syfte att framställa en eller flera av de produkter som nämns i bilaga 2,

— *uppköpare*: varje undertecknare av det avtal som avses i artikel 6 i denna förordning, som för egen räkning köper de råvaror som nämns i bilaga 1 för de slutanvändningsområden som nämns i bilaga 2,

Artikel 2

Vilka råvaror som får odlas på mark som tagits ur bruk samt deras slutanvändning, inom ramen för artikel 7.4 i rådets förordning (EEG) nr 1765/92, framgår av bilaga 1 respektive bilaga 2.

Artikel 3

1. De råvaror som anges i bilaga 1 får endast odlas på mark som tagits ur bruk om deras huvudsakliga slutanvändning är tillverkning av någon av de produkter som anges i bilaga 2. Det ekonomiska värdet av produkter avsedda för andra ändamål än livsmedel eller djurfoder som erhålls från varje förädlingssteg av dessa råvaror skall vara större än värdet av alla andra produkter avsedda till livsmedel eller djurfoder som erhålls från samma förädlingssteg i enlighet med värderingsmetoden i artikel 8.3.

2. Alla råvaror som anges i bilaga 1, och som odlas på mark som tagits ur bruk, skall omfattas av ett avtal enligt artikel 6.

3. Den sökande är skyldig att leverera all skördad råvara, och uppköparen eller den första förädlaren är skyldig att ta emot hela skörden och garantera att motsvarande kvantitet råvara används inom gemenskapen vid tillverkning av en eller flera av de slutprodukter som anges i bilaga 2.

Artikel 4

Medlemsstaterna får undanta de råvaror som anges i bilaga 1 från detta system om råvarorna ger upphov till svårigheter med hänsyn till brukningsmetoder, kontroll, folkhälsa eller miljö, eller med hänsyn till medlemsstaternas straffrättsliga lagstiftning. I sådana fall skall medlemsstaten i fråga informera kommissionen om vilken eller vilka råvaror den avser att undanta och även ange skälen för detta. Om kommissionen inte har reagerat inom 20 arbetsdagar efter att ha mottagit en sådan anmälan får de aviserade undantagen genomföras.

Under regleringsåren 1993/94 och 1994/95 får medlemsstaterna av kontrollskäl begränsa det system som införs genom denna förordning till direkta leveranser från den sökande till den första förädlaren.

Artikel 5

Råvaror som odlas på mark som tagits ur bruk och som berättigar till kompensation och slutprodukter som framställs av sådana råvaror, får inte omfattas av några åtgärder enligt artikel 1.2 i rådets förordning (EEG) nr 729/70[3].

(1) EGT nr L 221, 6.8.1992, s. 31.
(2) EGT nr L 294, 10.10.1992, s. 9.
(3) EGT nr L 94, 28.4.1970, s. 13.

Artikel 6

1. Den sökande skall till stöd för sin ansökan om kompensation till den behöriga myndigheten lämna in ett avtal, slutet före den första sådden av råvaran i fråga, mellan den sökande och antingen uppköparen eller den första förädlaren. Detta avtal skall innehålla följande uppgifter:

a) samtliga avtalsslutande parters namn och adresser,

b) avtalets giltighetstid,

c) parcellerna i fråga (areal, geografiska läge och identitetsbeteckning),

d) ifrågavarande råvaruslag och sort för varje parcell,

e) för varje råvaruslag och sort, förväntad skörd samt alla tillämpliga villkor för leverans. Angiven förväntad skörd skall minst motsvara det skördeutfall som den behöriga myndigheten anser vara representativt för råvaran i fråga, varvid hänsyn skall tas bland annat till det fastställda genomsnittliga skördeutfallet, om sådant finns, för regionen i fråga,

f) en förpliktelse att fullgöra skyldigheterna enligt artikel 3.3,

g) de huvudsakliga slutanvändningsområdena för råvarorna, där varje slutanvändningsområde är i överensstämmelse med villkoren i artiklarna 3.1 och 8.3.

2. Avtal som slutits före denna förordnings ikraftträdande skall gälla även fortsättningsvis vid tillämpningen av detta system, men måste kompletteras så att de uppfyller bestämmelserna i denna förordning. Tilläggsklausulerna skall lämnas till den behöriga myndigheten senast den 15 maj 1993.

3. Av kontrollskäl får medlemsstaterna föreskriva att varje sökande endast får sluta ett leverantörsavtal för varje råvara.

Artikel 7

1. Den sökande skall varje år, på den ansökan för arealstöd som inges till den behöriga myndigheten, ange parcellen eller parcellerna där de i bilaga 1 nämnda råvarorna skall odlas. För varje parcell som är uttaget ur bruk och för varje råvara som odlas på dessa, skall följande uppgifter lämnas:

— råvaruslag och sorter,

— de förväntade skördarna för varje slag och sort.

När samma råvaruslag eller sort också odlas på mark som inte tagits ur bruk inom ett och samma jordbruksföretag, skall slaget eller sorten och den förväntade skörden anges tillsammans med parcellerna i fråga, deras geografiska läge och identitetsbeteckning.

2. Om den sökande inte kan leverera råvaran som anges i avtalet får detta ändras eller annulleras. I sådana fall skall båda parternas behöriga myndigheter underrättas i förväg så att alla nödvändiga kontroller kan genomföras. För att behålla rätten till kompensation skall den sökande, på ett sätt som godkänts av den behöriga myndigheten, på nytt trädeslägga marken i fråga och samtidigt inte ha rätt att vare sig sälja, skänka bort eller använda den råvara som inte längre omfattas av avtalet.

3. Den sökande skall till den behöriga myndigheten deklarera den totala kvantiteten råvara som har skördats för varje slag och sort, samt bekräfta vilken part råvaran har levererats till.

För råvaror som nämns i bilaga 1, och som omfattas av offentliga interventionsuppköp utanför detta system, skall kvantiteten inte vara mindre än vad som anges i artikel 6.1 e. I berättigade fall får dock medlemsstaterna i undantagsfall godta ett bortfall på upp till 5 % av den angivna förväntade skörden.

4. För mark som tagits ur bruk enligt villkoren i rådets förordning (EEG) 1765/92 får kompensationsbetalning till den sökande ske innan råvaran bearbetas. Kompensationsbetalning får dock endast ske när råvarukvantiteten som omfattas av avtal har levererats till uppköparen eller den första förädlaren, och om

a) den deklaration som avses i punkt 3 har lämnats in,

b) de villkor som avses i artikel 8.1 och 8.2 har uppfyllts, samt de uppgifter som anges i artikel 8.4 a har lämnats av antingen uppköparen eller den första förädlaren,

c) den behöriga myndigheten har mottagit bevis för att fullständig säkerhet enligt artikel 9.2 har ställts,

d) den behöriga myndigheten, som ansvarar för utbetalning av kompensationen, för varje begäran om ersättning har kontrollerat att villkoren enligt artikel 6 är uppfyllda.

Artikel 8

1. Uppköparen eller, beroende på omständigheterna, den första förädlaren skall lämna en kopia av avtalet till den behöriga myndigheten inom 20 arbetsdagar från ingåendet av det avtal som avses i artikel 6. För avtal som tecknas innan denna förordning träder i kraft skall denna kopia lämnas senast den 15 maj 1993.

2. Den behöriga myndigheten som avses i punkt 1 skall kontrollera att de inlämnade avtalen uppfyller villkoren som avses i artikel 3.1. Om villkoren inte är uppfyllda skall den sökandes behöriga myndighet underrättas.

För att denna kontroll skall kunna genomföras skall uppköparen eller, beroende på omständigheterna, den första förädlaren lämna till den behöriga myndigheten de nödvändiga uppgifter som avses i stycke 1 för förädlingskedjan i fråga, i synnerhet uppgifter om de priser och tekniska förädlingskoefficienter som skall användas för att fastställa vilka kvantiteter av slutprodukterna som är möjliga att uppnå. Dessa koefficienter skall vara de som avses i artikel 11.2.

3. I syfte att övervaka att artikel 3.1 följs skall den behöriga myndigheten i fråga, på grundval av uppgifterna som avses i stycke 2, jämföra det sammanlagda värdet av alla produkter som är avsedda för andra ändamål än livsmedel eller djurfoder med det sammanlagda värdet av alla andra produkter som erhålls från samma förädlingssteg men som är avsedda till livsmedel eller djurfoder.

Varje värde är resultatet av en multiplikation mellan respektive kvantitet och genomsnittet av de priser fritt fabrik som konstaterats under föregående regleringsår för spannmål.

I de fall där sådana priser inte är tillgängliga skall den behöriga myndigheten fastställa lämpliga priser, särskilt på grundval av de faktorer som avses i stycke 2.

4. a) Uppköparen och den första förädlaren skall, oberoende av om den senare är avtalsslutande part eller inte, informera deras respektive behöriga myndigheter om den mottagna råvarukvantiteten, med angivande av råvaruslag och sorter såväl som namn och adress för den avtalsslutande part som har levererat råvaran samt leveransstället inom 20 arbetsdagar från råvarans mottagande.

b) Uppköparen skall senast inom tre månader från råvarans mottagande meddela sin behöriga myndighet namn och adress på den eller de första förädlare eller köpare som den mottagna råvaran är avsedd för.

c) När råvaran inte levereras direkt till den första förädlaren av uppköparen skall den senare meddela sin behöriga myndighet namn och adresser på de parter som ingår i leveranskedjan, inklusive den första förädlarens namn och adress. Dessa uppgifter skall lämnas inom 20 arbetsdagar efter det att den första förädlaren har mottagit råvaran.

Varje part som ingår i leveranskedjan skall i sin tur inom 20 arbetsdagar meddela sin respektive behöriga myndighet namn och adress på köparen av råvaran och den kvantitet som sålts till denne.

d) Om de är olika, skall den första förädlarens behöriga myndighet och myndigheterna för varje part som ingår i leveranskedjan för råvaran som avses i c informera uppköparens behöriga myndighet om vilka kvantiteter som har levererats till den första förädlaren.

e) När uppköparens eller den första förädlarens medlemsstat inte är samma som den medlemsstat i vilken råvaran har odlats, skall den behöriga myndigheten i fråga senast 20 arbetsdagar efter det att de uppgifter som avses i a och c har tagits emot, upplysa den sökandes behöriga myndighet om den totala kvantiteten råvara som har levererats.

f) De uppgifter som avses i detta stycke skall alltid innehålla en hänvisning till avtalet i fråga.

Artikel 9

1. Uppköparen eller, beroende på omständigheterna, den första förädlaren skall ställa den säkerhet som avses i stycke 2 nedan till den behöriga myndighet som avses i artikel 8.1 och lämna bevis för följande:

— att minst hälften av säkerheten har ställts inom 20 arbetsdagar från det att avtalet slutits,

— att den resterande säkerheten har ställts inom 20 arbetsdagar från mottagande av råvaran som omfattas av avtalet.

För avtal som slutits före denna förordnings ikraftträdande skall dessa bevis lämnas senast den 15 maj 1993.

2. Säkerheten skall vara lika med 120 % av värdet av kompensationen för varje parcell som omfattas av avtalet, så att avtalets fullföljande garanteras. Säkerheten skall frisläppas proportionellt mot de kvantiteter som har bearbetats till den slutprodukt som anses vara den huvudsakliga produkten som är avsedd för andra ändamål än livsmedel eller djurfoder på villkor att uppköparens eller den första förädlarens behöriga myndighet har bevis för att den kvantitet av råvarorna som omfattas av avtalet har bearbetats i enlighet med villkoren i artikel 6.1 g.

Om avtalet ändras eller annulleras enligt villkoren i artikel 7.2 skall den ställda säkerheten minskas i proportion till minskningen i areal.

3. Om förädlingen sker i olika medlemsstater skall de respektive behöriga myndigheterna informera den behöriga myndigheten där säkerheten har ställts om kvantiteter och priser fritt fabrik för samtliga framställda mellanprodukter, slutprodukter, erhållna biprodukter och "samprodukter", med uppgift om huruvida det är fråga om livsmedel, djurfoder eller produkter avsedda för andra ändamål.

Artikel 10

1. Den behöriga myndigheten i den medlemsstat där eventuell förädling sker skall vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att förädlarna inom det egna territoriet ställer alla garantier med avseende på ingångna åtaganden.

2. Det är ett primärt krav enligt artikel 20 i kommissionens förordning (EEG) nr 2220/85(1) att råvarukvantiteterna huvudsakligen bearbetas till en av de slutprodukter som anges i avtalet. Förädlingen skall ske inom tre år från den dag då råvaran levererades till den första förädlaren.

3. Om uppköparen eller den första förädlaren säljer eller skänker bort råvaror, mellanprodukter, slutprodukter, "samprodukter" eller biprodukter som omfattas av ett avtal enligt artikel 6 till en förädlare i en annan medlemsstat, skall produkten åtföljas av ett kontrollexemplar T 5 utställt i enlighet med kommissionens förordning (EEG) nr 2823/87(2). Fält 104 på kontrollexemplar T 5 skall fyllas i med en av följande påskrifter under rubriken "Övrigt":

— Producto destinado a su transformacíon o entrega de acuerdo con lo establecido en el artículo 6 del Reglamento (CEE) n° 334/93 de la Comisión.

— Skal anvendes til forarbejdning eller levering i overensstemmelse med artikel 6 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 334/93.

— Zur Verarbeitung oder Lieferung gemäß Artikel 6 der Verordnung (EWG) Nr. 334/93 der Kommission zu verwenden.

— Πρέπει να χρησιμοποιηθεί για μεταποίηση ή παράδοση σύμφωα με το άρθρο 6 ιου κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 334/93 της Επιτροπής,

— To be used for processing or delivery in accordance with Article 6 of Commission Regulation (EEC) No 334/93.

— À utiliser pour transformation ou livraison conformément aux dispositions de l'article 6 du règlement (CEE) n° 334/93 de la Commission.

— Da consegnare o trasformare conformemente all'articolo 6 del regolamento (CEE) n. 334/93.

— Te gebruiken voor verwerking of levering overeenkomstig artikel 6 van Verordening (EEG) nr. 334/93 van de Commissie.

— A utilizar para transformação ou entrega em conformidade com o artigo 6° do Regulamento (CEE) n° 334/93 da Comissão.

Samma förfarande skall tillämpas för alla efterföljande försäljningar till förädlare i andra medlemsstater tills den i avtalet avsedda slutprodukten säljs.

4. Om leveransen av råvaran till den första förädlaren helt eller delvis inte utförs av en uppköpare som är etablerad i annan medlemsstat än den första förädlaren, skall denne uppköpare utfärda ett kontrollexemplar T 5 med följande uppgifter angivna under "Övrigt" i fält 104:

a) den totala kvantitet som omfattas av avtalet,

b) den kvantitet som uppköparen har levererat direkt till den första förädlaren,

c) den första förädlarens namn och adress,

d) namn och adresser på andra parter som ingår i leveranskedjan, även i de fall dessa parter är etablerade i medlemsstaten där det första förädlingssteget äger rum,

e) de kvantiteter som var och en av parterna i fråga har levererat,

f) en formell hänvisning till avtalet i fråga.

5. De parter som ingår i leveranskedjan som avses i stycke 4 d ovan, och som inte är etablerade i den förste förädlarens medlemsstat, skall fylla i ett kontrollexemplar T 5 och i fält 104 ange uppköparens namn och adress samt uppgifterna enligt punkt 4 b, c och f.

6. Om en eller flera av de i bilaga 2 nämnda slutprodukterna har framställts i enlighet med ett avtal enligt artikel 6, och är avsedda för export till tredje land, skall de vid transport inom gemenskapens territorium åtföljas av ett kontrollexemplar T 5 utställt av den behöriga myndigheten i den medlemsstat där slutprodukterna har framställts.

En av följande påskrifter skall anges i fält 104 på kontrollexemplar T 5:

— Este producto no podrá acogerse a ninguna de las medidas previstas en el apartado 2 del artículo 1 del Reglamento (CEE) n° 729/70 del Consejo.

— De foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2, i Rådets forordning (EØF) nr. 729/70 kan ikke anvendes på dette produkt.

— Dieses Erzeugnis kommt für keine der Maßnahmen gemäß Artikel 1 Absatz 2 der Verordnung (EWG) Nr. 729/70 des Rates in Betracht.

— Το προϊόν αυτό δεν μπορεί να επωφεληθεί από τα μέτρα που προβλέπονται στο άρθρο 1 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 729/70 του Συμβουλίου·

— This product shall not qualify for any benefits pursuant to Article 1 (2) of Council Regulation (EEC) No 729/70.

— Ce produit ne peut pas bénéficier des mesures prévues à l'article 1er paragraphe 2 du règlement (CEE) n° 729/70 du Conseil.

— Questo prodotto non può beneficiare delle misure di cui all'articolo 1, paragrafo 2 del regolamento (CEE) n. 729/70.

(1) EGT nr L 205, 3.8.1985, s. 5.
(2) EGT nr L 270, 23.9.1987, s. 1.

— Dit produkt komt niet in aanmerking voor maatregelen als bedoeld in artikel 1, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 729/70 van de Raad.

— O presente produto não pode beneficiar de medidas ao abrigo do n° 2 do artigo 1° do Regulamento (CEE) n° 729/70 da Conselho.

Detta krav gäller endast när den i bilaga 2 nämnda slutprodukten kan berättiga till exportbidrag om den framställts av råvaror som anges i bilaga 1 och som odlats utanför detta system.

Artikel 11

1. Medlemsstaterna skall fastställa vilka journaler som uppköparen och förädlaren skall föra. Journalerna skall minst innehålla följande uppgifter:

a) för uppköpare:

— de kvantiteter av samtliga råvaror som köpts och sålts för förädling inom ramen för detta system,

— efterföljande köpares/förädlares namn och adresser

b) för förädlare, dagligen:

— de kvantiteter av samtliga råvaror som köpts för förädling,

— de kvantiteter av råvaror som bearbetats, samt kvantiteterna och typerna av slutprodukter, "samprodukter" och biprodukter som framställts av dem,

— svinn vid förädlingen,

— de kvantiteter som förstörts och anledningen till det,

— de kvantiteter och typer av produkter som sålts eller skänkts bort av förädlaren samt de priser som har erhållits,

— efterföljande köpares/förädlares namn och adresser

2. Uppköparens behöriga myndighet och de behöriga myndigheterna i de medlemsstater där förädling har skett skall genomföra kontroller, inbegripet fysiska besiktningar och kontroll av affärshandlingar för att, vad beträffar uppköpare, säkerställa:

— att det råder överensstämmelse mellan inköp av råvaror och genomförda leveranser samt, vad beträffar förädlare, att det råder överensstämmelse mellan leverans av råvaror, slutprodukter, "samprodukter" och biprodukter.

Den behöriga myndigheten skall genomföra dessa kontroller särskilt med hänsyn till tekniska förädlingskoefficienter för råvarorna i fråga.

Sådana koefficienter skall tillämpas i samband med export om de finns i gemenskapens lagstiftning. Om de inte finns skall andra koefficienter tillämpas, om sådana finns i gemenskapens lagstiftning. I alla andra fall skall kontrollen huvudsakligen baseras på koefficienter som är allmänt accepterade av förädlingsindustrin,

— den korrekta slutanvändningen av råvaror, "samprodukter" och biprodukter,

— efterlevnaden av artiklarna 3.1 och 5.1.

Dessa kontroller skall omfatta minst 10 % av de transaktioner och förädlingssteg som äger rum i medlemsstaten och skall väljas ut av den behöriga myndigheten på grundval av riskanalys.

3. I händelse av

— oegentligheter som berör 3 % eller mer av de kontroller som avses i stycke 2,

— avvikelse från en förädlares tidigare resultat,

— förädlingssteg där

i) det är oproportionerliga skillnader mellan kvantiteterna eller värdena av slutprodukter, "samprodukter" och biprodukter enligt de koefficienter som avses i stycke 2 första strecksatsen,

ii) det är oproportionerliga skillnader vid jämförelse med de kriterier för den ekonomiska värderingen av produkterna enligt artiklarna 3.1 och 8.3.

skall de behöriga myndigheterna skärpa kontrollåtgärderna som avses i stycke 2 och utan dröjsmål underrätta kommissionen.

Artikel 12

Medlemsstaterna skall senast tre månader efter utgången av varje regleringsår till kommissionen lämna alla uppgifter som behövs för en utvärdering av detta system. Uppgifterna skall särskilt omfatta information om eventuella undantagsåtgärder i enlighet med artikel 15.1, samt följande upplysningar:

— arealerna för de olika råvaruslagen och sorterna samt de respektive skördenivåer som godkänts enligt detta system.

— de kvantiteter av varje råvaruslag och sort som inte har sålts av uppköparna,

— kvantiteterna av varje framställd slutprodukt, "samprodukt" och biprodukt, med angivande av den använda råvarutypen.

Artikel 13

Medlemsstaterna får vidta ytterligare åtgärder som är nödvändiga för tillämpningen av denna förordning.

Artikel 14

Kommissionen skall anta en följdförordning med särskilda åtgärder för användningen av mark som tagits ur bruk till odling av fleråriga råvaror som anges i bilaga 1.

Avtal som slutits före ovannämnda förordnings ikraftträdande skall beaktas under förutsättning att de har lämnats in senast den 15 maj 1993. Några nya avtal skall inte godkännas efter detta datum och fram till ovannämnda förordnings ikraftträdande.

Artikel 15

1. Under regleringsåret 1993/94 får medlemsstaterna undanta råvaror som anges i bilaga 1 eller slutprodukter som anges i bilaga 2 från systemet för uttag av jordbruksmark, om lämpliga kontrollåtgärder inte har kunnat införas i tid.

2. Under regleringsåret 1993/94 får de avtalsslutande parterna sluta avtal efter sådd. Avtalet skall dock vara slutet innan ansökan om kompensation görs. Om en sökande inte har slutit avtal senast den 15 maj 1993, skall den sökande underrätta den behöriga myndigheten.

Den sökande skall, på ett sätt som godkänts av den behöriga myndigheten, återställa marken i fråga i träda utan att något av den planterade råvaran får säljas, skänkas bort eller användas.

3. För den i artikel 7.3 avsedda deklarationen får kvantiteterna av de råvaror som anges i bilaga 1, och som skördas under regleringsåret 1993/94, baseras på det genomsnittliga skördeutfallet enligt artikel 6.1 e, om medlemsstaterna kan garantera att kvantiteterna som omfattas av avtal inte säljs i strid med de villkor som fastställs i denna förordning.

Artikel 16

Kommissionens förordning (EEG) nr 2296/92 skall upphöra att gälla.

Artikel 17

Denna förordning träder i kraft den sjunde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Kompensation för skyldigheten att ta mark ur bruk får dock beviljas till sökande som kan bevisa att de har sått annat rapsfrö som omfattas av KN-nummer 1205 00 90 än som tillåts i bilaga 1, eller lavendel, lavandin eller salvia som omfattas av KN-nummer 1211 före den 10 oktober 1992, eller har sått linfrö som omfattas av KN-nummer 1204 00 90 avsett för framställning av textilier, spånadslin som omfattas av KN-nummer 5301 samt frilandsväxter som omfattas av KN-nummer 0602 9? 59 före denna förordnings ikraftträdande.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 15 februari 1993.

På kommissionens vägnar

René STEICHEN

Ledamot av kommissionen

BILAGA 1

Råvaror som får odlas på mark som tagits ur bruk om de är avsedda för användning vid tillverkning av de tillåtna slutprodukter som anges i bilaga 2

KN-nr	Kort beskrivning
ex 0602 99 41	Snabbväxande skogsträd med en odlingscykel på högst 10 år
0602 99 51	Perenna växter *(t. ex. miscanthus sinensis)*
0602 99 59	Vissa ettåriga frilandsväxter, t. ex. Kenaf *(Hibiscus cannabinus* L.)
0701 90 10	Potatis, dock ej till utsäde
ex 0713 10 90	Ärter *(Pisum sativum* L.), dock ej till utsäde
0713 50 90	Bondbönor och åkerbönor, dock ej till utsäde
0909 40 11	Kummin, varken krossad eller malen, för industriell tillverkning av eteriska oljor eller resinoider
1001 90 99	Spält, vete och blandsäd av vete och råg, dock ej till utsäde
ex 1002 00 00	Råg, dock ej till utsäde
1003 00 90	Korn, dock ej till utsäde
1004 00 90	Havre, dock ej till utsäde
1005 90 00	Majs, dock ej utsäde
1007 00 90	Sorghum, dock ej hybrider till utsäde
ex 1008 10 00	Bovete, dock ej utsäde
ex 1008 20 00	Hirs, dock ej till utsäde
ex 1008 90 10	Rågvete, dock ej till utsäde
ex 1008 90 90	Andra spannmålsslag, dock ej till utsäde
1201 00 90	Sojabönor, dock ej till utsäde
1202 20 00	Skalade jordnötter
ex 1204 00 90	Linfrön, dock ej till utsäde men avsedda för annat bruk än till textilier
ex 1205 00 90	Raps- och rybsfrön, dock ej till utsäde (endast de sorter som anges i artikel 3.1 a-c i kommissionens förordning (EEG) nr 2249/92[1]
1206 00 90	Solrosfrön, dock ej till utsäde
1207 20 90	Bomullsfrön, dock ej till utsäde (endast för 1993/94 års skörd)
1207 30 90	Ricinusfrön, dock ej till utsäde
1207 40 90	Sesamfrön, dock ej till utsäde
1207 50 90	Senapsfrön, dock ej till utsäde
1207 60 90	Safflorfrön, dock ej till utsäde
ex 1207 99 91	Hampafrön, dock ej till utsäde, nämnt i bilaga B till kommissionens förordning (EEG) nr 1164/89[2] och avsett för andra användningsområden än textiltillverkning
1207 99 99	Andra frön av oljeväxter eller oljehaltiga frukter, dock ej till utsäde
ex 1209 29	Bitterlupin
ex 1211	Växter och växtdelar (inbegripet frön och frukter) av sådana arter som främst används vid framställning av parfymer, läkemedel eller insektsbekämpningsmedel, svampbekämpningsmedel o. d., men inte lavendel, "lavandina" och salvia
Kapitel 14	Vegetabiliska flätnings- och fyllningsmaterial eller vegetabiliska produkter som används i borstar, som ej har angivits eller upptagits annorstädes (t. ex. borst: *Sorghum vulgare/technicum*)

(1) EGT nr L 221, 6.8.1992, s. 28.
(2) EGT nr L 121, 29.4.1989, s. 4

BILAGA 2

Slutprodukter som skall anses som tillåtna användningsområden för de i bilaga 1 angivna råvarorna och som inte är avsedda till livsmedel eller djurfoder (se artikel 6.1 g)

Alla produkter i den kombinerade nomenklaturen:

a) med undantag för

— alla produkter som omfattas av kapitel 1-24 i Kombinerade nomenklaturen, med undantag för

— alla produkter som omfattas av KN-kapitel 15 som är avsedda för andra ändamål än livsmedel eller djurfoder,

— KN-nummer 2207 20 00 för direkt användning i motorbränsle eller avsedda att bearbetas för användning i motorbränsle,

b) däribland

— alla jordbruksprodukter som anges i bilaga 1 och derivat därav, vilka erhållits i en mellanomvandlingsprocess och som förbränns i anläggningar för energiproduktion,

— produkter som anges i rådets förordning (EEG) nr 1009/80(1) och (EEG) nr 1010/86(2), på villkor att de inte erhållits ur spannmål eller potatis som odlats på mark som tagits ur bruk eller inte innehåller produkter som härstammar från spannmål eller potatis som odlats på mark som tagits ur bruk.

(1) EGT nr L 94, 9.4.1986, s. 6.
(2) EGT nr L 94, 9.4.1986, s. 9.